

Masdevallia ignea

John Day oli englantilainen taiteilija ja orkideankasvattaja, jonka orkideakokoelma oli monipuolinen ja maineikas, yksi upeimmista 1800-luvulla. Hänellä oli tapana lähettää orkideoita tunnustettavaksi Saksaan H.G. Reichenbachille. Sinne hän lähetti myös maaliskuussa 1870 ostamansa masdevallian, kun se avasi erikoiset kukkansa. Reichenbach kuvasi lajin *Gardeners's Chronicless* 1871 antaen sille nimen *Masdevallia ignea* (lat. *ingneus* = tulenpunainen).

Masdevallia ignea kasvaa Itä-Kordillereiden vuoristossa suppealla alueella Kolumbian Norte de Santanderin maakunnassa 3000–3100 metrin korkeudella havukasviyöhykellä kosteassa, humuspitoisessa maassa.

Kuvaus

Masdevallia ignea on keskikokoinen masdevallia. Sen lehtien pituus on 15–25 cm ja lehden tyveltä lähtevän kukintovarren

pituus 30–40 cm, joten tulenpunaiset kukat nousevat reilusti lehtien yläpuolelle. Kukintovarren päähän avautuva yksittäinen kukka on kookas: alemmasta verholehdestä (sepalista) toiseen mitattuna sen leveys on 4 cm. Kukalle on tyypillistä ylimmän, 4 cm pitkän ja leveimmältä kohdaltaan sentin levyisen sepalin taipuminen jyrkästi alaspäin. Kukan keskustan vain millien kokoiset petalit ovat punaiset ja pienen huulen väri vaihtelee kermanvärisestä punaiseen.

*Masdevallia ignea*sta on useita värimuotoja: kellanpunaisia, oransseja, punaisia ja puna-oransseja, joissa kukan raidoitus tulee selvästi esiin. Luonnosta on löydetty myös kromosomiluvultaan tetraploideja (4N) kasveja, joiden kukat ovat huomattavan suuria ja värikkäitä.

Kukista saa nauttia pitkään, sillä oikeassa lämpötilassa ne kestävä pari kuukautta. Kukinta-aika vaihtelee meillä keväästä pitkälle syksyyn, mutta lisävalojen avulla laji saattaa kukkia mihin vuodenaikaan tahansa.

Risteyttäjäille *Masdevallia ignea* on ollut unelmalaji. Ylimmän sepalin taipuminen ei aina periydy, mutta useimmiten kukan punainen väri siirtyy hyvin jälkeläisiin.

Kasvatus

Masdevallia ignea kasvatuksessa tulisi mukailla sen luontaisen kasvuympäristön oloja. Laji viihtyy viileässä: päivän ylin lämpö 17 astetta, öisin 5 astetta viileämpää. Kasvualusta on pidettävä tasakosteana läpi vuoden. Ilmankosteuden tulee olla korkea, ihanne olisi 70 %. Sienitautien ehkäisemiseksi on ilman kierron oltava hyvä.

Kasvualustaksi sopii hienojakoinen kaarna, johon on lisätty rahkasammalta tai perliittiä.

Omat masdevalliani

kasvatat pelkässä rahkasammalessa, joka on laitettu vain löyhästi juurten ympärille. Kasvi on hyvä jakaa keväisen alustanvaihdon yhteydessä.

Masdevallia ignea ei tarvitse kovinkaan paljon valoa, ja suora auringonvalo vioittaa helposti sen lehtiä. Jos kasville annetaan talvella lisävaloa, niin kasvu jatkuu ja kasvi voi kukkiakin.

Masdevallioiden juuret ovat erittäin arkoja ravinteiden ja kasteluveden suolakertymille. Ravinnetta annetaan mietona liuoksena (1/4 suositellusta) pari kertaa kuukaudessa. Kasvualusta on syytä huuhdella ennen seuraavaa lannoituskertaa.

Masdevallia ignea viihtyy kesällä kasvihuoneessa tai ulkona varjoisessa paikassa. Hellepäivinä on pidettävä huolta riittävästä kastelusta. Ulkona olevia olen kastellut enemmän, mutta kasvihuoneessa olevia vähemmän, sillä kasvihuoneen tuuletus ei ole tarpeeksi tehokasta.

Teksti ja kuva JOUNI LEHTOLA